

Cell

av Sven Wagelin-Challis

Roller: Han
Hon
Den gamle
Den tredje

(Tystnad) = är en mycket lång paus.

Scen 1

Hon Vad tänker du på?

Han På dig.

Hon Har du tid med det? Du har ju så bråttom.

Han Inte längre.

Hon Inte längre?

Han Nej. Bråttom kan man bara ha om man ska någonstans. Jag ska ingenstans.

Hon Vill du inte iväg?

Han Min vilja bestäms av några kvadratmeter.

Hon Min vilja bestäms av dig.

Han Det går över.

Hon Jag vill inte att det ska gå över.

Han Tja. Vi vill så mycket. Plötsligt står allt stilla. Vi vet inte vad som har hänt.

Hon Vet inte du?

Han Vi tror oss veta...

Hon Jag vill veta.

Han Vill du, egentligen?

Hon Kanske inte. Hur fördriver du dina dagar?

Han Fördriver? Kan en fördriven fördriva? Kanske det. Jag njuter av allt det goda.

Hon Njuter?

Han Ja.

Hon Hur då?

Han Jag reser.

Hon Reser?

Han Ja. Jag reser. Jag försöker nå dit jag aldrig varit förut.

Hon Aha. Reser du förbi mig någon gång?

Han Det händer ofta. Jag landar hos dig i dvalan mellan sömn och verklighet.

Hon Drömmer du ?

Han Ja, Jag drömmer dig. Starkt. Jag drömmer att vi är nära. Du...

Hon Jag?

Han Jag drömmer bilder.

Hon Bilder. Vilka bilder drömmer du?

Han Olivolja och kvinnors bröst. Jag drömmer om de bröst jag vidrört med mina händer och läppar. Jag drömmer att jag smörjer in dem i olivolja. Jag drömmer om värmen från kvinnors kroppar.

Hon Drömmer du om mina bröst?

Han Det är de jag bevarar. Det är dem som vilar i min famn när jag sover. Det är smaken av dina bröst jag har i min mun när jag vaknar. Annars fryser jag ihjäl.

Hon Du talar så vackert, som en poet, men varför just ...jag?

Han Du frågar så mycket.

Hon Hur ska jag annars få svar?

Han Reser du?

Hon Förlåt?

Han Reser du?

Hon Ja.

Han Förbi mig någon gång?

Hon Ja.

Han Har du tänkt på att stanna?

Hon Ja, när tid kommer och då stannar jag. Vill känna doften och värmen av dig

Han Värmen.

Hon Men nu jag har bråttom.

Han Har du bråttom?

Hon Ja.

Han Kommer du tillbaka?

Hon Jag måste vidare.

Han Kommer du?

Hon Nu är det du som frågar. Jag kommer. Men säg, varför just jag?

Han Jag är ingen poet. Jag är en man, inspärrad utan fönster. Allt minimeras, till ytterlighet. Vad är viktigt? Det man bär inom sig. Du talar till mig. Din kropp, till min kropp. Du vidrör mig utan att vara här. Du bubblar i mig. Du är mina starkaste bilder. Du ångar....

Hon Sluta! Du spränger min hud.

Han Om jag spränger din hud vill jag vara nära och upplösas i dina atomer.

Hon Din mun är ett konstverk. Jag plågas av den.

Han Vi plågas. Till vilken nytta? Allt som en gång var så viktigt är nu bara grus. Allt som var så betydelsefullt. Allt jag kämpade för är nu en grushög.

Hon Världen är en grushög och vi är sandstoder. Instängda i vår egen längtan.

Han Jag sökte en sanning. Den fann jag - här. Varma kroppar. Mina ögons fönster ser bara kvinnokroppar. Varma, lena, fyllda av åtrå och mitt ibland de stiger du fram i hela din glittrande nakenhet. Mina sinnen rör vid dig och du rör mig. Jag söker mig in i dig.

Hon Du talar som om du haft en uppenbarelse.

Han Uppenbarelse, ja. I den värsta plågan finner man den största insikten. Kan det vara så? Religion, politik, filosofi. Allt är olika flyktvägar, försök till att förstå oss själva. Skapa ett alibi för vår existens, men här inne i mitt mörker försvinner alla behov av att förstå. Kvar finns bara min längtan. Drömmen om din kropp. Dina läppar som vidrör mitt öra när du viskar att du vill vara hos mig. Dina bröstvårtor som pulserar mot mitt skinn. Den värme som strömmar ur ditt sköte. Inget annat behöver jag förstå

Hon Vad gör du när du ensam?

Han   Ensam. Jag söker dig. Jag vill känna din andedräkt mot min hals. Dina händer i mitt hår. Din... Annars? Bilder. Minnen. Ingen rör mig. Inga frågor. Inga förhör. Bara tystnad. I tystnaden lyssnar jag, förnimmer. Det är mycket som rör sig och ropar därinne, som i dimma. Där anar jag längtans sista utpost och jag tänker ofta, vad är längtans sista utpost?

Hon   Längtans sista utpost, jag vet. Jag vet.

Han   Du?

Hon   Jag är där i mina drömmar. Där allt är evigt. Nedsprängt djupt i mig, där allt är möjligt, allt är tillåtet, allt är du. Du rör vid mig, din lust famnar mig och du fyller mig om och om igen. Jag tycker om att vara där, men det gör också ont...ont.

Han   Ont?

Hon   När du spränger min hud med dina läppar. När fördämningarna brister finns inga ord. När smärtan sköljer över mig finns det inget slut.

Han   Du talar i gåtor.

Hon   Nej. Vad är det som säger att en grushög inte är betydelsefull? Om du hittar det du söker och om sanningen finns där i gruset.

Han   Jag hittade dig.

Hon   Vad betyder det?

Han   Att du finns, här i mig.

Hon   Säg ett enda ord som gör att jag känner din längtan.

Han   Kom!

Hon   Ett ord.

Han   Kom!

Hon   Jag fryser. Värm mig.

Scen 2

En kvinna, parant, medelålders, blir insläppt till en våning. Våningen ligger i de fashionabla kvarteren i en storstad någonstans i världen.

Inne i rummet vid ett bord i en länsstol sitter den gamle mannen. På väggar hänger fullt med målningar av kända och okända konstnärer. Alla exponerar nakna kvinnor.

Den gamle Du kommer sent.

Hon Det var svårt att hitta.

Den gamle Drick något. Det kan bli en lång kväll.

Hon Vad vill ni att jag ska göra?

Den gamle Vi kommer till det sen. Drick något. Kan du skriva maskin?

Hon Ja. Fast det var länge sedan.

Den gamle Tycker du om rummet?

Hon Ja.

Den gamle Det är ett vackert rum.

Hon Ett originellt rum.

Den gamle Det ger mig lugn.

Hon Är tavlorna era?

Den gamle Ja. De är mitt enda nöje. Genom de lever jag fortfarande i en sinnlig värld.

Hon Sinnlig.

Den gamle Utan sinnlighet är vi döda.

Hon Döda.

Den gamle Sinnligheten är människans särmärke. Det är den som gör oss överlägsna.

Hon Överlägsna.

Den gamle Människor utan sinnlighet är inte bättre än djuren och bör leva med dem. De är ovärdiga.

Hon Ovärdiga.

Den gamle Sinnligheten är konstarna. Det är därför jag inte vill gå ut längre. Där ute har de flesta förlorat sin sinnlighet, eller rättare sagt de har aldrig erhållit någon.

Hon Det är synd om människorna.

Den gamle Jag vet inte. De är fördummade. Knappt läskunniga. Alla bara leker eller spelar. De lever i meningslöshet.

Hon Men inte ni?

Den gamle Nej. Jag håller principerna högt. En människa utan principer är halt och lytt.

Hon Det finns många halta och lytta.

Den gamle Ja. Alldeles för många.

(tystnad)

Den gamle Nå. Berätta.

Hon Berätta ?

Den gamle Vad har du gjort med ditt liv.

Hon Jag har älskat.

Den gamle Så.?

Hon Något annat minns jag inte.

Den gamle Är du gift?

Hon Nej, men jag hade en man som jag älskade.

Den gamle Var är han?

Hon Jag vet inte. Kanske i den sinnliga världen. Kanske i den ovärdiga.

Den gamle Kanske i den döda. Blev han hämtad?

Hon Ja.

Den gamle Hur kändes det?

Hon Förlåt?

Den Jag frågade hur det kändes.

Hon Varför vill ni veta det?

Den gamle Intresse.

Hon Intresse?...Intresse....När jag förstod att de hämtat honom. När jag insåg, när jag begrep, när jag fattade, när det stod klart för mig, att de tagit honom blev jag förlamad . Jag satt på en stol mitt i rummet och bara stirrade framför mig.

Tanken på att jag aldrig mer skulle få se honom. Tanken att vi aldrig mer skulle vidröra varandra. Tanken att han aldrig mer skulle komma hem. Tanken att han var evigt förlorad. Tanken förstelnade mig. Jag såg hur de slet honom i stycken, skar honom i småbitar, slog, misshandlade och torterade honom, tillintetgjorde honom, krossade honom. Jag satt på stolen i flera dagar. När jag verkligen förstod kunde jag inte vara kvar inne i huset. Luften tog slut. Jag kvävdes. Jag bar ut en säng och ställde den utanför huset på trottoaren. Där bodde jag tills även stadens luft tog slut. Jag kände att jag måste därifrån. Himlen, husen, gatorna kvävde mig. Det fanns inget utrymme kvar. Jag började springa. Jag sprang som jag aldrig gjort i hela mitt liv. Jag sprang utmed gatorna tills staden tog slut. Jag sprang utmed en väg tills den tog slut. Ingen smärta. Ingen trötthet. Jag nådde havet. Jag sprang utmed stranden tills den tog slut. Där klipporna reser sig och bryter strandens båge. Där satte jag mig och blev sittande. När jag sprang slängde jag av mig mina kläder. Det var som om dem brände min kropp, frätte ner min hud. Jag satte mig och såg ut över havet mot den obrutna horisonten. Havet är som vi människor. Vi vill vara obrutna, med ett oändligt perspektiv, men klipporna. De råa klipporna bryter sönder oss. Om och om igen. Slår sönder oss. Förnedrar oss. Sprider våra sargade kroppar runt som gödsel på en åker. Vinden smekte min nakna kropp som han en gång gjorde.

Den gamle   Tror du att han lever?

Hon   Ja, på något sätt lever han. Jag hör honom. Han talar till mig. Hans poetiska språk vindlar inom mig. Jag svarar honom. Vi talar med varandra på samma sätt som när vi levde under samma tak. Han har börjat fråga mig om olika saker. Förr var det bara jag som frågade. Han hade så många svar. Nu var det mest han som frågar.

Den gamle   Kom de, de aldrig efter dig? Till stranden.

Hon   Jo, de kom ofta. Unga, stora, smutsiga. De kom. Först stirrade de bara på mig. Glodde och flinade. Sen började de ta på mig. Jag försökte hålla andan för att inte känna deras dofter av vapenfett och billigt vin, svett och urin. När de inte kunde få mig att skrika eller springa ifrån de som ett villebråd, då...då...våldförde de sig.

Den gamle   Våld.

Hon   Ja. Våld! Våld. Ohämmat våld..... Våldtäkt! Om och om igen. Dag efter dag. Nya unga män. Lika smutsiga, lika okänsliga. Lika.....

Den gamle   Hur överlever man det?

Hon   Det gör man inte, men jag lurade dem. Jag blundade och i en slags trans intalade jag mig att det var han. Att det var lyckliga ögonblick...att det var han som trängde in i mig om och om igen. ....De fick ikläda sig hans roll. De fick spela den gode erövraren som möts med kärlek av den erövrade. De förstod inte att det var jag som bestämde, vilka två det var som möttes på stranden....Jag lurade dem. Jag kanske inte överlevde, men jag lever ändå.....För mig var det en

seger....Jag betvingade dem. Jag fick de att spela hans roll...Därmed blev deras övergrepp.....intet. Intet. Därför lever jag. För det är den största skymf jag kan göra mot dem. Att leva. Jag lever. Lever.

(tystnad)

Hon Till slut tröttnade dem. Jag var starkare än de. Stranden blev åter mitt tysta möte med min längtan.

Den gamle Ser du tavlan till höger om fönstret?

Hon Ja?

Den gamle Ser du vem det är?

Hon Ja.

Den gamle Det är en av de vackraste jag har i min samling av exponerad nakenhet.

Hon Jaså.

Den gamle Det är du. Du är kvinnan på stranden. I all din sorg är du mycket, mycket vacker.

Hon Jaså.

Den gamle Den tavlan beställde jag för några år sedan. Konstnären försökte sen ta sitt liv, flera gånger.

Hon Jaså.

Den gamle Ni är vacker.

Hon Jag trodde ni var blind?

Den gamle Det är jag också, men jag har smekt era vackra linjer, era fantastiska linjer många gånger. Penselns drag i oljefärgen ger mig ögon. Mina händer är mina ögon. Det är en underbar målning. Kvinnan i skuggan av de höga klipporna, med sina sorgsna ögon som ser rakt igenom dig.

Hon Jag minns honom. Han stirrade på mig. Han tecknade av mig helt ogenerat, utan att fråga.

Den gamle Pratade han med dig?

Hon Nej. Är han död?

Den gamle Nej, men han är sjuk.

Hon Hur kan ni veta att hon har sorgsna ögon?

Den äldre Vem? Åh, det känner jag. Jag känner varje penseldrag. Varje penseldrag berättar för mig om känslan och upplevelsen hos kvinnan på målningen. Ser du tavlan strax ovanför?

Hon Hemska målning.

Den gamle Jaså? Hm. Hon stod aldrig modell.

Hon Inte?

Den gamle Nej. Hon visste inte om att hon blev avporträtterad.

Hon Ungefär som jag. Uppspikad på en vägg utan att veta om det.

Den gamle Ja, ungefär så. Jag var oerhört förälskad i henne.

Hon Hade ni ett förhållande?

Den gamle Nej. Ingenting. Hon var min revisor. Hon undrade ofta varför mina papper var så skrynkliga. Jag låtsades vara excentrisk och nonchalant. Jag kom alltid med dem i en påse. Jag kunde inte säga att jag virade dessa tråkiga rapporter runt min erigerade lem för jag visste att närmare än så skulle jag aldrig komma att vidröras av henne.

Hon Rapporter. Hur kunde ni få henne avmålade? Dessutom i en så vågad pose.

Den gamle Jag köpte några pressbilder från ett seminarium hon deltog i. Jag anställde en elev från Konsthögskolan som fick fria händer. Han fick fantisera fritt om hur hon såg ut utan kläder. Jag tror han hade en god känsla för den linje som fortsätter där en kjolkant sätter stopp för ögat, men inte för fantasin. Den linjen känner jag. Det är det som attraherar mig hos kvinnorna. Deras fantastiska linjer. Det sensuella ligger i linjerna. En konstnär kan med några få streck skapa en kvinnobild så sensuell att man åtrår henne resten av livet

Hon Har ni alltid varit blind?

Den gamle Nej.

Hon Hur blev ni blind?

Den gamle Ett...Ett spränggattentat.

Hon Vem ville er ont?

Den gamle Vem ville dig ont?

(tystnad)

Den gamle Du har arbetat vid televisionen?

Hon Javisst ja, TV. Jag var ung då.

Den gamle Men lika vacker?

Hon Kanske det. Jag visste ingenting om livet. Jag trodde att livet levdes bland mediafolket. Alla fantastiska människor. Avgudade idioter. Jag överlevde de. Alla gjorde inte det. Festerna. Drogerna.

Den gamle Det besinningslösa livet. Det sinnlighetslösa livet. Menlösa kräk. Utan identitet. De lever bara i lampornas ljus. Som glittrande kackerlackor.

Hon Han tog mig därifrån. Han erbjöd mig ett liv i en annan del av världen. Bland de fattiga, men äkta. Bland de medvetna. Jag följde honom. Han var besatt. Jag vet inte om det egentligen var ett bättre liv. Vi hann aldrig så långt innan de hämtade honom.

Den gamle Vad hinner man egentligen?

Hon Vi hann älska.

Den gamle Inga barn?

Hon Barn. Inga barn. Det var en annan dimension. Den var inte oss förunnad. Vår dimension befolkades inte av barn.

Den gamle Barn.

Hon Absolut. Den som inte ser barnen, ser inte.

(tystnad)

Den gamle Tror du på Gud?

Hon Förlåt?

Den gamle Tror du på Gud?

Hon Vems gud? De kristnas eller mullornas, eller kabalernas?

Den gamle Kabalerna?

Hon Judarnas.

Den gamle Är det någon skillnad?

Hon Skillnaden ligger i makten.

Den gamle Vems gud är mäktigast?

Hon Ingens. Det är inte guden som är mäktig. Om religionen kan ge dig makt, vill många vara med och göra karriär. Då vill många bestämma över tanken. Kan du styra människors tankar är du mäktig.

Den gamle Och de som har makten i vårt land?

Hon Deras gud heter Satan.

Den gamle Så du tror på Satan?

Hon Vad ska man göra. Efter vad jag sett.

Den gamle Vad har du sett?

Hon Det grövsta. Vi reste runt mycket. Vi såg vad de hade gjort. Det går inte att beskriva. ....förlåt. Jag vill inte prata om det.

Den gamle Vem ska då prata om det?

Hon Inte jag.

(tystnad)

Den gamle Du har tänkt du.

Hon Jag har haft mycket tid att tänka.

Den gamle Jag med.

Hon Vad tänker ni på?

Den gamle Kvinnor och politik.

Hon Politik?

Den gamle Politik är drivkraften i livet. Politiken är det som skapar livsintresse.

Hon Livsintresse?

Den gamle Ja. Det krävs ett visst intellekt för att kunna njuta livets alla ..äh...Hur ska jag säga...livet har en storhet som få kan förstå och njuta av. Den som kan förstå politiken har ett livsintresse större än andra.

Hon Livsintresse! Vad i helvete vet ni om livsintresse! Ni som fan inte ens kan se! Vad vet ni om livsintresse! Intresserad av livet. Är ni det! Är det nakna kvinnor som inte får välja om de ska exponeras på era väggar!

Den gamle Det är konst!. Inte pornografi!

Hon   Konst!

(tystnad)

Den gamle   Förlåt.

Hon   Varför är jag här?

De gamle   Strax. Förlåt mig. Jag brusade upp. Jag vet att du inte haft det lätt. Detsamma gäller mig. Fast med lite andra förtecken. Du var inte kvar på stranden när jag kom dit. Hur kommer det sig att du lämnade den?

Hon   Hur det kommer sig? Vi drabbas av andras girighet eller makthunger, dumhet, okänsla...att vara offer kan bli ett livsinnehåll. Långa stunder på stranden befann jag mig i ett feberrus. Jag var omedveten om vad som hände runt omkring. Det enda jag såg klart i febern var han. Han talade till mig Tog på mig. Älskade med mig. När febern gick ner och jag såg världen runt omkring mig, ville jag dö. Jag suggererade mig in i febern igen för att få vara med honom, till slut var det som om han inte ville att jag skulle komma. Han knuffade ut mig i kylan igen och jag förstod att jag var inte rädd. Jag hade ju vunnit. Jag bestämde mig för att inte längre vara ett offer. De Satans lakejer, de skulle bli mina offer. Jag reste mig upp och lämnade stranden. Vad vill ni mig?

Den gamle   Jag vill att du gifter dig med mig.

Hon   Va?

Den gamle   Jag har haft två infarkter. Jag lever högst ett par år till. Med min förmögenhet får du all den makt du kan önska för att slå tillbaka mot ”lakejerna”. Du kan köpa en hel armé.

Hon   Det är inte en armé jag vill ha.

Den gamle   Vad vill du ha då?

Hon   Jag vill att kvinnorna i det här landet slutar att se sig själva som offer. Jag vill att de uppfostrar sina barn till intelligenta varelser.

Den gamle   Uppkommer intelligens genom uppfostran?

Hon   Ja! I alla fall ett intelligent beteende.

Den gamle   Hur ska du få de till det?

Hon   Jag vet inte. Kyrkan har misslyckats, kommunisterna har misslyckats. Det är bara kvinnorna kvar.

(tystnad)

Den gamle Kvinnorna. Kvinnorna. De har krafter de inte förstår att de har. Så länge de låter männen tränga in i dem, så är de i underläge. De måste lära sig att omsluta.

Hon Omsluta?

Den gamle Ja. Omsluta. Du förstår när jag var ung var jag besatt av kvinnorna. Varenda kvinna jag tog i inledde jag ett förhållande med. Det var inte oärligt. Jag älskade dem. Kunde inte låta bli. Naturligtvis med ålderns distans inser jag att jag gjorde många illa, men jag kunde inte annat då. Jag har suttit uppe nätter igenom och dikterat brev. Brev om förlåtelse.

Hon Har ni skickat de?

Den gamle Nej.

Hon Varför inte det?

Den gamle Jag har glömt deras namn. Jag minns deras ansikten. Vartenda ett. Deras kroppar. Deras dofter. Kvinnor ska dofta gott.

Hon Ska inte män det?

Den gamle Tja. Du ska veta att jag är extremt heterosexuell. Tanken på ett förhållande med en man har inte ens snuddat min fantasi.

Hon Är en människas doft bunden till ett sexuellt förhållande?

Den gamle Kanske inte, men jag bryr mig inte om hur män luktar.

(tystnad)

Hon Vad bryr ni er om?

Den gamle Dig.

Hon Mig? Jag vet inte ens vem ni är.

Den gamle Jag bryr mig... Jag bryr mig.....Förlåt mig. Kan du hålla upp ett glas vatten åt mig, nej förresten, slå upp ett glas vin. Ska jag dö nu så vill jag njuta mitt dödsögonblick.....Tack.

Hon Har ni dödsängest?

Den gamle Nej, men jag vill gärna betala notan innan jag reser.

Hon Förlåt?

Han Jag måste göra rätt för mig.

Hon Jaså?

Han Varje liv är kvoterat. Det går inte att avsluta något utan att en avräkning görs. Ont krut lever länge...

Hon Jag vet vem ni är.

(tystnad)

Den gamle Då så. Då förstår du.

Hon Ja. Det är en dyr nota ni har att betala. Har ni kapital till det?

Den gamle Kanske.

(tystnad)

Den gamle När jag var ung inledde jag en karriär vid teatern. Jag fick lära mig att teatern var humanismens högborg. Ha! Vi fick lära oss att berättelsen var det viktigaste, att rollen var underordnad berättelsen och att skådespelaren var underordnad rollen. Jag trodde på det.

Hon Är det inte så?

Den gamle Nej. Jo. Jag gick in för att skapa trovärdiga roller som stödde berättelsen, men många andra gjorde tvärtom för att synas. För att inte försvinna i den kollektiva smeten.

Hon Det låter som TV.

Den gamle Ha,ha! Televisionen! Ett skämt. Där spelar det absolut ingen roll vad du kan. Där värderas endast ditt exponeringsvärde. Den som syns flest gånger har högst värde och då spelar det ingen roll vad du gör. Där är sinnligheten död. Stendöd.

Hon Vad ska ni göra åt det?

Den gamle Vad ska du göra åt det. Det är du som ska få kvinnorna att uppfostra sina barn intelligent. Jag har försökt, uppfostra folk. Jag upplevde teatern som instängd och kvävande. En lekplats för strebrar och insmickrare. Där fanns för många intellektuella som kvävde det sceniska livet. Teater är inte en intellektuell hantering. Det är ett synnerligen praktiskt hantverk, men inte i det här landet. Här är det analyserna och den torra tanken som styr. Människor med hjärna, men utan kropp styr innehållet, regin, mötena på scenen. Shakespeare. Den engelska teatern skapades av hantverkare. Vanliga snickare, men här. Här det en överklasshistoria och i överklassen är hantverk, händernas arbete fult, om det inte är konst. Inkomstbringande konst förstås. Jag saknade äktheten. Viljan att berätta något. Populismen äcklade mig. De intellektuella. De som har hjärna. De ska ju förstå sammanhangen, men de var värst. Antagligen för att de lever så långt ifrån livet att de inte kan se skillnad på det äkta och det stupida. Det är som om de beundrar dem som förnedrar dem. En karl kliver in med bar överkropp, dräglar och mumlar, förnedrar sina medspelare. De torra hjärnorna skriker hurra

han spottade på oss och han är ju så skrämmande”. De tror att han representerar det de aldrig annars får se. Verkligheten. Teatern är död. Fångad i överklassens stela gulddramar. Jag lämnade teatern, för politiken. Där fann jag min scen. Där fick jag spela visionären. Jag fick vara rollen. Budskapet och berättelsen gick hand i hand. Jag älskade publiken och publiken älskade mig. Jag reste runt och skakade händer. Blev dunkad i ryggen. Jag var den perfekta propagandamaskinen. Folkmassorna vrålade mitt namn. Jag njöt av situationen. När jag lyfte min hand tystnade dem och när jag sänkte den började de skandera igen. Jag var deras Messias. Jag kände att jag hade mandat av Gud. Jag skulle bära fram vårt land, som jag en gång bar min dotter. Vördsamt. På starka armar...

Hon Har ni barn?

Den gamle Ja, en dotter.

Hon Tror ni inte hon har åsikter om att ni ger mig er förmögenhet?

Den gamle Kanske, men jag vet inte var hon är. Hon är borta. Om hon lever eller är död vet jag inte. Hon flydde eller mördades av det system jag verkade i och som utan att jag märkte det slukade mig. Fjättrade mig. Jag insåg inte förrän det var för sent att jag satts att administrera en förtryckarmaskin utan like. Jag trodde ju på dogmerna. Jag trodde att jag gjorde gott, men jag var en tråddocka knuten till krafter vi inte förstår. Jag blev deras ansikte, men jag var inte deras kropp.

Hon Ska ni inte försöka ta reda på om hon lever, eller vad som hänt henne?

Den gamle Har jag rätt till det?

(tystnad)

Hon Hur har ni byggt upp er förmögenhet?

Den gamle På det mest osinnliga sätt man kan tänka sig. En ny karriär. Ett rollspel i det fördolda. Jag började köpa aktier och sälja. Jag upptäckte snabbt att jag hade en mycket stor talang för den sortens köpenskap. Jag blev en börsens bulldozer. Jag körde över allt och alla hänsynslöst. Inga lik var heliga nog för att inte trampas på. Jag drevs av ett hat. Här fanns ju mycket av det kapital som stödde den förtryckarmaskin jag så framgångsrikt byggt upp. Jag drevs av en passion att döda. Döda, men istället för att döda så skaffade jag mig aktiemajoriteter i olika företag. Skaffade mig för första gången en reell makt. Pengar är makt. Visioner är clowneri. Jag hade makt utan att synas. Till skillnad mot förut då jag syntes och hade makt endast till synes. Jag verkade genom bulvaner. Jag söndrade och hatade. Jag vill inte hata mer. Nu får du ta över.

Hon Jag?

Den gamle Jag vill göra dig till kejsarinna i mitt imperium. Använd mina pengar till att lära kvinnorna fostra sina barn. Förverkliga dina drömmar.

Hon Drömmar. Vem är hon?

Den gamle Vem?

Hon Den lilla målningen till vänster. Den kvinnan har stirrat på mig oavbrutet. Hennes ögon glöder..

Den gamle Det är min dotters mor. Hon kom ifrån en rik familj. Hon blev en trofé i min karriär. Jag solade mig i hennes skönhet och hon solade sig i min popularitet och min ställning. Vi var det perfekta paret. Ett föredöme för folket. Hennes ögon glöder inte. De är förtvivalade. När tavlan målades var hennes ögon lyckliga, men dem förändras hela tiden. Kanske är det ljuset. Jag vet inte.

Hon Var finns hon nu?

Den gamle Hon dog..... i attentatet.

Hon Vilka var det som utsatte er för ett attentat?

Den gamle Nog!

(tystnad)

Hon Jag ska nog gå nu.

Den gamle Nej!

Hon Det känns som om vi inte har mer att säga varandra.

Den gamle Stanna!

Hon Jag vet inte om jag vill stanna.

Den gamle Stanna!

Hon Jag vill gå nu.

Den gamle Stanna!

Hon ...men...

Den gamle Jag står inte ut. Lämna mig inte. Jag kan inte vara ensam. Jag har betalat kvinnor att vara hos mig. Ja, precis sådana kvinnor du tänker på! Men de förstår inte. De är unga. De rusar in. Tar av sina kläder. Börjar ta på mig. Jag säger åt de att sätta sig. Ta på sig kläderna. Då blir de stötta. Jag försöker förklara att det är något annat jag vill. Då skrattar de åt mig. De hånar mig. Jag tål inte deras unga kroppar. När deras lena unga händer tar på mig. Rör min gamla kropp blir jag sjuk. Jag vill inte ha dem!...men du skulle kunna...Du...

Hon Jag! Då förstår jag! Här är jag. Det är mig ni vill ta på. Ni vill känna naturens penseldrag? Visst. Självklart. Min kropp är inte helt ung, därför kanske den är mindre generande.

(Hon tar av sig blusen)

Den gamle Nej, nej!

(Hon går fram till honom)

Hon Här.

Den gamle Nej!

Hon Varsågod. Känn. Ge mig era händer. Ge mig dem! (hon tar hans händer) Känn. Stämmer det med tavlan? Är penseldragen desamma? Nå!

(tystnad)

Hon Förlåt mig. Jag har inte känt mänsklig beröring på.....oändlig tid. Ni har fina händer. Ni har vackra händer. De är unga...Den kvinnan. Er hustru. Hon har en vacker kropp, ett fantastiskt ansikte. Är det henne ni vill minnas? Är hon ert spöke? Är det hon som förföljer er när ni är ensam? Fick hon välja att bli avporträtterad, utan kläder?

Den gamle Hon ...Hon...Hon älskade att visa upp sig. Hon älskade sin kropp. Ju mer hon fick klä av sig desto bättre. Hon hade gärna stått modell varje dag... för vem som helst, men jag...

(tystnad)

Den gamle Det skulle inte förvåna mig om det var hon som mördade vår dotter.

Hon Förlåt?

Den gamle Hon var inblandad i min dotters försvinnande.

Hon Hur då?

Den gamle Ni känner väl till sagan om Snövit. Vår dotter var vacker, så vacker. Hon kunde inte tåla konkurrensen. Hon kunde inte drömma om att hon skulle föda fram något som var tio gånger vackrare än hon själv. Hon blev en häxa. Hon kunde inte acceptera att hon skulle träda tillbaka. Abdikera från tronen. Allt fanns till för henne.

Hon Ni tar fel. En mor kan inte hata sin dotter.

Den gamle Möjligt. Men när dottern blir ett hot. Jag vet inte. Kanske det var andra orsaker. Minnet grumlas.

Hon Er dotter? Finns inte hon på någon tavla?

Den gamle Nej.

Hon Varför inte det?

Dan gamle Skulle inte du gå?

Hon Kanske.

Den gamle Jag är trött.

Hon Trött.

Den gamle Mycket trött.

Hon Ni har fortfarande inte berättat varför jag är här.

Den gamle Sa jag inte det?

Hon Nej inte riktigt. Ni kanske antydde något.

Den gamle Jag behöver en kapitalförvaltare.

Hon Jag är inte ekonom.

Den gamle Nej, men kanske ekonomisk.

Hon Varför tror ni det?

Den gamle Spelar det någon roll, vad jag tror? Jag har slutat tro. Tro kan man göra så länge det finns förhoppningar.

Hon Tron ska ju vara det sista som lämnar människan.

Den gamle Tron? Jag trodde det var hoppet som var det sista som lämnade människan.

Hon Nej. Det är tron.

Den gamle Skräp. Tron är för de skyddade. När skyddsrummen sprängts i bitar så blottar sig otron.

Hon De andra kvinnorna som är avporträtterade. Känner ni de alla?

Den gamle Har känt. De lever kvar i mitt sinnliga kartotek. När jag känner deras linjer minns jag det vi gjorde. Det vi sa. Det vi drömde om.

Hon Drömmer ni mycket?

Den gamle Drömmer? Kanske. Drömmer du?

Hon Ja, då och då.

Den gamle Om vad?

Hon Allt möjligt. Jag seglar ofta.

Den gamle Ensam?

Hon Nej, aldrig. Det är alltid en man med.

Den gamle Vem då?

Hon Jag vet inte. Jag ser aldrig hans ansikte.

Den gamle Är det obehagliga drömmar?

Hon Ibland. Ibland när det blåser upp till storm. Båten börjar sjunka. Jag sträcker ut min hand efter hans, men når den inte. Jag glider ner i vattnet....Jag ser hans kropp flyta livlös...Jag ser ett stort fartyg styra rakt över honom...Jag försöker skrika att de ska väja, men jag får inte fram några ljud. De ser inta mina viftande armar. . Jag ser den stora propellern som sakta närmar sig hans kropp. Precis innan den....vaknar jag.

Den gamle Jag kände en sjökaptan som vid besiktning i hamn upptäckte rester av en kropp på propellern. ...Det var... nog en kvinnokropp vill jag minnas.

Hon Ibland ligger jag i hans famn. Solen skiner och båten glider ljudlöst genom vattenbrynet.

Den gamle Längtans sista utpost.

Hon Förlåt?

Den gamle Längtans sista utpost.

Hon Var har ni hört det?

Den gamle Hört? Jag vet inte om jag hört det. Kanske jag drömt det. Jag vet inte. Jag undrar om jag var där en gång.

Hon När då?

Den gamle Nyss. När du kom.

Hon Nej.

Den gamle Inte?

Hon Jag har varit där.

Den gamle Har du?

Hon Ja, och jag ska dit igen.

Den gamle Får jag följa dig en bit på vägen?

Hon Jag fryser.

Den gamle Jag hämtar en pläd. (han reser sig, faller och blir liggande på rygg)
(hon lägger sig på hans arm och kryper ihop i fosterställning)

Hon Min pappa dog när jag var barn.

Den gamle Jag vill inte vara din pappa. Jag vill vara din man.

Hon Det går inte. Männens tid är förbi.

Den gamle Vad menar du?

Hon Nu är kvinnornas tid.

Den gamle Du låter som min syster. Hon attraherades inte av män.

Hon Det är inte attraktion jag talar om.

Den gamle Nej, jag vet, men...vad ska vi tala om?

Hon Den livsavgörande punkten.

Den gamla Filosofi.

Hon Kalla det vad ni vill. Till slut måste vi dit.

Den gamle Tror du inte jag vet det! Det är det enda jag håller på med. Finalen.

Hon Finalen måste det inte vara. Vi måste lära oss att hitta punkten långt innan.

Den gamle Jaså. Är vi där nu?

Hon Nej.

(tystnad)

Den gamle Din älskare. Hann han dit, tror du?

Hon Jag vet inte. Kanske. Jag saknar honom så mycket.

Den gamle Saknaden är en kraft.

Hon Jag saknar. Kan ni förstå det? Kan någon förstå? Satans hundar som förgör folk. Har de aldrig älskat, längtat, drömt. Har aldrig någon älskat dem? Vad är det som skapar dessa förmörkade människor? Jag ser barn som skrattar, jag ser träd som är gröna, blommor som prunkar, skönhet, natur och jag undrar varför finns det människor som vill förgöra detta.

Den gamle Tror ni på Gud?

Hon Det har ni redan frågat. Svaret är nej. Vad tror ni?

Den gamle Jag växte upp i ett mycket religiöst hem. Jag gick i kyrkan. Jag bad flera gånger om dagen.

Hon Vad bad ni om?

Den gamle Jag bad om nåd.

Hon Nåd? Vad hade ni gjort?

Den gamle Inte för vad jag gjort, men vad jag skulle komma att göra.

Hon Att göra.

Den gamle Ja. Jag kände så djupt inne i mig att jag var en syndare. Jag förstod att min väg var rak. Jag visste att jag var en Judas.

Hon Förståelse.

Den gamle Ja. Jag bad. Jag bad att Gud skulle se mig och hjälpa mig, men han såg mig aldrig. Han ignorerade mig. Då bestämde jag mig att om du Guddjävul inte vill veta av mig så tänker inte jag tigga mer. Aldrig mer tigga.

Hon Tigga. Vi tigger väl jämt. Vi tigger om kärlek. Vi tigger om värme. Vi tigger.

Den gamle Inte jag.

Hon Ni tigger! Ni tigger mig om att befria er. Ni tigger om absolution. Ni tigger!

Den gamle Nej!

Hon Ni är pinsam. Principer! Ni har inga principer! Ni är halt och lytt! Ni är en heretiker. Ni är en plebej. Ni är .....en farisee... En...

Den gamle Många ord. Lite sagt.

(tystnad)

(i tystnaden reser de sig, de försöker reparera sitt skamfilade yttre)

Den gamle Jag är hungrig.

Hon Hungrig.

Den gamle Ja. Vi borde äta något. Äter du kött?

Hon Kött.

Den gamle Ja. Kött!

Hon Kött? Jag vet inte. Vems kött pratar ni om?

Den gamle Jag må sakna principer, men människokött äter jag inte, men gärna hare.

Hon Jag äter inte hare, men gärna ox.

Den gamle Så, det är skillnad på vem man äter. Vad har haren gjort för gott för att slippa ätas?

Hon Vad har människan gjort för gott för att slippa ätas?

Den gamle Du är listig, du.

Hon Jag har ingenting kvar att försvara, så jag behöver inte ljuga.

(tystnad)

Hon Kom. Gå med mig lite.

Den gamle Gå?

Hon Bara runt i rummet. Vi kan låtsas att vi går i en park.

Den gamle Park?

Hon Kom nu! (hon tar honom under armen och de börjar gå) Tänk er att det här är den sista dagen innan jorden förintas. Vad vill ni göra?

Den gamle Jag har slutat leka.

Hon Nej. Människan måste leka.

Den gamle Till vilken nytta?

Hon Annars stannar världen.

Den gamle Jaså. Vad ska vi leka?

Hon Vi går utmed gatorna. Vad vill vi ska hända?

Den gamle Gatorna! Jag har inte gått utmed en gata på tjugo år. Det är livsfarligt.

Hon Då är det dags att återvända. Vi går...Allt är lugnt och trevligt. Solen skiner. Vi...ler...vi...hälsar på folk...vi.....(hon börjar gråta)

Den gamle Jag vet. Det smärta. Vi försöker. Vi är så ynkliga. Människor är ynkliga.

Hon Låt mig gå nu.

Den gamle Inte ännu. Vi har inte kommit till pudelns kärna, ännu.

Hon Jag minns inte gatorna. Hur det var. Jag är trött.

Den gamle Drick något. Vi ska äta strax.

(tystnad)

Den gamle Jag har några papper här som jag vill att du läser och skriver under.

Hon Vad är detta?

Den gamle Det är ingenting att prata om. Skriv ditt namn längst ner.

Hon Jag förstår inte?

Den gamle Det behöver du inte heller. Skriv!

Hon Skriva. Jag kan inte skriva på något så vansinnigt.

Den gamle Skriv!

Hon Ni är inte klok! Ska jag mörda er? Det är ju sjukt!

Den gamle Det är mitt beslut. Gör som jag säger!

Hon Nej!

Den gamle Du blir rik. Ingen kommer att döma dig. Gör nu som jag säger. Ta på dig klänningen som hänger i skåpet. Jag ringer prästen. Han vet redan.

Hon Allt?

Den gamle Nej inte allt, och du säger inget. Nu ska notan betalas.

Hon Ni är inte frisk!

Den gamle Nej det är sant.

Hon Jag kan inte. Jag vill inte.

Den gamle Hysch! Sätt dig. Du kommer att förstå.

(tystnad)

(hon tar på sig klänningen, de dricker ett glas vin, de går runt i rummet i armkrok, de dansar, allt sker under stor tystnad)

3

Han Du kommer tillbaka?

Hon Jag lovade.

Han Många löften infrias aldrig.

Hon Kanske det. Det är din lyckodag.

Han Jag fryser.

Hon Låt mig värma dig.

Han Står utposten kvar?

Hon Javisst.

Han Mmm.

Hon Reser du?

Han Nej.

Hon Varför inte?

Han Jag vet inte vart jag ska resa.

Hon Dit du inte kan nå.

Han Mina resor har förbleknat. Då, när jag levde på toppen, i skenet av dina vackra ögon. Jag visste allt. Jag kunde förklara minsta detalj. Du lyssnade och jag, jag visste allt. Jag tog dig med på resor genom fattigdomen. Jag gav dina ögon nya linser som avslöjade förtrycket, demaskerade bovorna. Du älskade mig. Jag njöt dig. Du var min vackra ledsagarinna. I din hand kände jag kärlekens puls. Vi

älskade oss igenom eländets djungler. Vi... jag pratade och du sög i dig mig. Jag tror att jag älskade dig, så som jag kunde älska på den tiden. Jag var väldigt upptagen av mig själv och min mission, men du var ödmjuk och lyssnande. Jag har verkligen försökt resa, långt, långt. Så långt som min fantasi tillåtet, men resorna är bleka minnen av dig och mig. Jag har förstått, att jag älskade dig. Ur min längtan växte genklängen. Min längtan efter dig har rivit djupa sår, min längtan har gjort mig lam. Min hjärna har holkats ur. Utposten. Jag är vid utposten. Det finns inget där borta jag vill se.

Hon Vad vill du se?

Han Dig.

Hon Titta. Jag är här nu.

Han Jag kan inte se dig förrän jag rör dig.

Hon Tid kommer.

Han När?

Hon När tid ges.

Han Kom

Hon Säg det igen.

Han Kom.

4

Den gamle En sjöjungfru seglade in i mitt medvetande. Hon fanns där. Hon gav liv. Hon släckte bränder. Hon gav näring till en jord som utarmats av hänsynslösa krafter. Hon kommer att leda fattiga själar mot ljuset. Hon ska väcka de döda. Jag lämnar henne i förtröstan. Jag lämnar allt. Det förljugna. Det imbecilla. Det ovärdiga. Det förgrusade. Grusets konung reser till en ny värld. En dimension bortanför det jordiska. Adjö lögner. Adjö hat. Adjö längtan. Adjö. Jag reser till en tillvaro långt ifrån detta krypande i leran. Kyss mig adjö gudinna.

Hon Grusets konung. Nej! Nu måste vi bli rationella. Okey. Jag är gift med dig. Alltså är jag nu den kamrer du saknade, men jag tillåter inget bortfall. Det är oekonomiskt. Du är en viktig tillgång i den här ekonomin. Jag kräver lojalitet.

Den gamle ...men jag vill dö.

Hon Dö! Det hade varit enklare att dö när du var rik. Fattiga har inte råd att dö. Nu måste du leva.

Den gamle Jag vill inte leva.

Hon Det skulle du ha tänkt på tidigare. Du gav bort din makt. Jag är makten.

Den gamle Nåd! Ge mig nåd. Jag gav er min rikedom. Makten har ett ansvar att ge de halta och lytta griftebefrielse.

Hon Tyvärr. Vi lever i en modern tid. Demokratiska krafter ska ta över.

Den gamle Är detta demokrati?

Hon Nej! Det är en lång process .Kom. Ta min hand. Vad ska vi göra med dina tavlor? Ska vi sälja dem?

Den gamle Nej! Det här är ett museum. Mitt minne till eftervärlden. Det får inte krossas.

Hon Hur många minnen har inte krossats?

Den gamle Inte mitt! Det får inte krossas. Jag vill ju att världen ska se.

Hon Se vad? Nakna kvinnor?

Den gamle Nej! Konsten! Ge konsten nåd.

Hon Nåd. Kanske. Vi måste vara konsekventa. Ska den nya tiden bryta fram måste vi våga.

Den gamle Våga, men inte vara dumdristiga. Låt mig köpa ut mitt museum.

Hon Med vad? Du är utfattig.

Den gamle Du är min hustru. Vi delar lika på allt?

Hon Vi skrev ett äktenskapsförord där det står att allt är mitt. Du lever på min nåd.

Den gamle Du har fått allt av mig. Du kan inte göra hur som helst.

Hon Inte? Var fick du din rikedom ifrån? Gav du någon nåd?

Den gamle Dem gav inte mig något av kärlek. Jag tog det.

Hon Är du säker på att jag inte tog din rikedom. Var det du som gav mig den? Stod inte du i skuld till mig?

Den gamle Möjligt, men jag....Herregud....Jag orkar inte...Döda mig...Släpp ut mig!

Hon Tyvärr den möjligheten är borta. Nu är det bara hårt arbete som återstår.

(tystnad)

Den gamle Jag förstår inte vad som hände.

Hon Jag förstår och mer därtill.

Den gamle Vad?

Hon Jag har varit ett offer. Född med grimma! Jag har låtit olika män leda mig. På gott och ont. Jag vet vem du är. Du hyser en djup skuld till mig och många, många andra. Döden löser inga reverser. Endast i detta livet kan du betala.

Den gamle Hur?

Hon Vi får se.

5

Han Kom.

Hon Jag kan inte.

Han Varför inte?

Hon Minns du inte?

Han Jag minns.

Hon Bra.

Han Kom.

Hon Kanske senare.

Han Kom

6

- Den gamle Imperiets kejsarinna. En före detta konkubin. Kejsaren. Fånge i sitt eget palats. Fjättrad vid sina blinda ögon. Och den tredje, insurgenten, försvunnen, i ett dimmigt hav. Ett dödens vakuum. En olöslig ekvation. Varför slänger du inte ut mig till massorna? Varför berättar du inte för dem vem jag är? De skulle strigla mig. Jag skulle bli rullad i tjära och fjäder. De skulle gladeligen kölhala mig. Jag vet! Vi skapar ett dataspel där de kan låta sina barn jaga mig, hänga mig, spränga mig i småbitar, om och om igen. Vi, förlåt, du kan bli ännu rikare på deras hat till mig. Vi kan tillverka dörrmattor med mitt ansikte på. Det ansikte jag en gång ägde. Vi kunde...
- Hon Förlåt. Talade du till mig?
- Den gamle Ja. Nej. Jag tänkte bara högt.
- Hon Jag var i andra tankar.
- Den gamle Din älskare, jag, du. Vi är alla dimfigurer. Siluetter i ett skuggspel. Svarta skepnader på en arena av glas.
- Hon Vad menar du?
- Den gamle Så fort en av oss försöker agera utanför scenen krossas glaset och syret vi andas rinner ut. Vi kvävs i varandras spyor.
- Hon Var har du läst det där?
- Den gamle Jag kan inte läsa!
- Hon Javisst ja.
- Den gamle Det är som om någon talar genom mitt huvud. Jag öppnar munnen och nya tankar formuleras. Jag överraskas nästan varje gång. Sitter det någon och skriver mina tankar?
- Hon Kanske.
- Den gamle Jag är mörkrädd. Förstår du hur det känns att vara mörkrädd när man är blind. Jag kan inte tända lampan. Jag kan inte titta under sängen och se om det finns några spöken där.
- Hon Du kan vara lugn. De enda spöken som finns de finns i ditt huvud och där kan du väl se dem?

Den gamle Nej! Jag är blind på insidan också. De bilder jag hade från mitt seende liv är borta. Allt är svart utom enstaka gånger då åskan går. Det blixtrar till några gånger och plötsligt under en bråkdel av en sekund lysas en bild upp.

Hon Vad ser du då?

Den gamle Min dotter. Min dotter. Hon tittar på mig med en förtvivlad blick som om hon ville säga, pappa kom och hämta mig. I min kropp väller det fram vågor av längtan. Om jag hade ögon skulle tårarnas floder spränga bort mina ögonglober. Jag vill gråta, men jag har inga tårkanaler. Hjälp mig. Jag måste hitta henne.

Hon Hon var ju död trodde du.

Den gamle Nej! Hon lever. Hon måste leva!

Hon Det kanske är dags att packa.

Den gamle Vart ska vi resa?

Hon Vi kanske hittar din dotter.

Den gamle Håll om mig. Jag fryser.

Hon Är jag rätt person?

Den gamle Vårda mig.

7

Han Kom.

Hon Ett enda ord.

Han Kom.

Hon Har du tålamod?

Han Det enda jag kan utöva här är väl tålamodsövningar. Kom.

Hon Inte ännu.

Han När?

Hon När, och fjärran.

Han Mer fjärran.

Hon Ja. Mer fjärran.

8

Den gamle Hur går det med ditt arbete?

Hon Förlåt?

Den gamle Att lära kvinnorna.

Hon Kvinnorna?

Den gamle Min dotter. Kan du hjälpa henne?

Hon Hurdå?

Den gamle Hitta henne. Ge henne ett liv.

Hon Var?

Den gamle Hon adopterades bort till en familj. Hon såldes. Jag vet inte.

Hon Såldes?

Den gamle Jag kunde inte neka. Barn till motståndare som fängslats gavs ju bort. Hon ...gavs bort till några ...jag fick inte veta....men....

Hon Vem tillät det?

Den gamle Min hustru. Hon hatade henne.

Hon Och du?

Den gamle Jag var svag. Hon var min kylarprydnad.....min dotter var...Min hustrus familjs mäktiga vänner hade mig i ett järngrepp.

Hon Efter din hustrus död försökte du inte hitta henne då?

Den gamle Självklart, men hennes adoptivföräldrar hade flytt. Ingen visste vart hon tagit vägen. Ett rykte sa att hon kidnappats. Jag var alldeles för nerbruten för att forska vidare...jag...

Hon ....men vilka var det som utsatte er för attentatet?

Den gamle Förlåt?

Hon Vilka utsatte er för attentatet?

Den gamle Det var.....jag.

Hon Du?

Den gamle Jag orkade inte längre. Jag måste få ett slut. Jag var så insnärjd i lögner att det bara fanns en väg kvar. Den raka. Judas.

Hon Skulle du också dö i attentatet?

Den gamle Självklart, men ...något gick fel.

Hon Hur går vi vidare?

Den gamle Hitta min dotter, sen vill jag dö.

Hon Hittar jag henne vill du inte dö.

Den gamle Kanske det.

(tystnad)

Hon Alla de bilder jag sett av dig. Den gode tyrannen. Den leende härskaren.

Den gamle Haha!

Hon Schimärer. Du var en fasad. En .....jag tappar orden.

Den gamle En nickedocka. Marionett. Någon annan rycker i trådarna.

Hon Du är en lägre sort. Andrasortering!

Den gamle Du gillar bara äkta skitstövlar? Inte uppblåsta kopior.

Hon Det är ju otroligt. Jag har hatat ett plakat.

Den gamle Hatade du mig?

Hon Ja.

Den gamle Självklart. Jag var en representant. Jag var så uppfylld av min egen helbrägdagärning att jag inte märkte hur knutarna drogs åt. Jag var till slut en fånge i min egen skapelse.

Hon Att du inte dog i sprängningen. Ett dubbelt kräk.

Den gamle Förstår du inte. Jag hämtade dig för att försöka reparera det som slagits sönder.

Hon Förstår du då inte. Det finns inget kvar. Vad ska vi reparera? Dina människoätande vänner har gjort slut på allt.

Den gamle Vi måste lära de unga...dina kvinnor...att fostra barnen....

Hon Mina kvinnor! De springer hellre i modebutiker än tar strid för barnen. Det är den nya generationen. De ville inte ta strid för de är rädda att ha sönder sina dyra kläder. De har inte tid med revolter för de är så besatta av fonder och aktier. De riskerar sina barns hälsa och liv för de är så rädda att förlora jobbet. De spelar på allt som är möjligt för de tror att det är enda vägen till rikedom och så faller dem längre och längre ner i helvetet. Där nere lyser det ju trevligt av alla eldar. Där ler männen förbindligt. I helvetet får man en grogg innan våldtäkten. Ta barnen med dig. Det finns ett rum för de också, med geggiga hamburgare och färgat godis. I utbyte får herrarna klä ut de i vuxenkläder, sexiga små barn på scenen. Små klubbor att suga på. Det går inte att skrämman folk med helvetet längre för de är redan där! Och jag tror att de gillar det! För där är det i alla fall någon som ser dem!

(tystnad)

Hon Hur fan ska man kunna slåss när fienden är en plastdocka? När motståndaren är ett hologram. När antagonisten är en leende kasperdocka. Hur ska det gå till? Jag tror inte att du var så oskuldsfull som du försöker att framställa dig. Det går inte att gå igenom ett inferno utan att få sot på händerna. Du är feg och förljugen. Försöker att få min sympati, men jag ser igenom dig. Jag tror inte att du iscensatte sprängningen. Jag ska hitta din dotter och inför henne ska du bekänna din rätta gärning. Då ska du träda fram i din rätta skepnad. Hon ska se dig som den du är och var och hon ska döma dig.

Den gamle Nej. Snälla nej.

Hon Jo. Där har du finalen Judas. Den raka vägens ände. Vad sa Gud till dig när du bad som barn? Sade han att du var spetälsk? Sade han att du var andrasortering? Sade han... Var kommer du ifrån? Vem har skapat dig? Vem fostrade dig? Kvinnorna? Knappast. Troligare fascistoida demoner från avgrunden.

Den gamle Vem skriver dina repliker? De är starkare än papperet som bär dem. Jag ska visa mitt rätta ansikte, men inte inför min dotter. Hon ska skonas.

Hon Ingen skonas.

Den gamle Gud!

Hon Det är försent. Han upphörde att existera för länge sen. Under demonernas dynasti...

Den gamle Vilket språk.

Hon Det har varit en lång resa. Nu är vi där.

9

Han   Ensamhet är en svår sjukdom.

Hon   Känner du dig sjuk?

Han   Av längtan. Den äter mig.

Hon   Resan har varit lång.

Han   Är du framme?

Hon   Inte ännu.

Han   Kommer du förbi någon dag.

Hon   Ja och då stannar jag.

Han   Lova.

Hon   Jag lovar.

Han   Din hud. Glänsande i olja.

Hon   I olja. Det har jag sett.

Han   Din mun. Nära min. Din andedräkt smeker mina kinder. Dina händer som letar sig igenom mitt hår. Dina ögon som betraktar mig. Jag saknar. Jag längtar. Jag brinner. Kom.

Hon   Nej inte nu. Jag lovar. Jag kommer tillbaka. Jag kommer.....

10

Hon   Ska jag gå nu?

Den gamle   Ja, nu bör du gå.

Hon   När ses vi igen?

Den gamle   Förlåt?

Hon   När ses vi?

Den gamle   Ja, säg det. Kanske aldrig. Kanske som blommor i ett hav. Gå nu. Sök det du behöver. Mig behöver du inte.

Hon Nej, men ditt stöd.
Den gamle Mitt stöd? Varför det?
Hon Lova mig att du .....Nej, förresten lova ingenting. Vem kan hålla ett löfte?
Den gamle Nu vet jag också vem du är. Förlåt

11

En enkel lägenhet i ett påvert bostadsområde.

Den tredje Var har du varit?
Hon Arbetat.
Den tredje Varför gör du det?
Hon Jag är tvungen.
Den tredje Äh. Ingen är tvungen.
Hon Jag har ett arbete! Har du?
Den tredje Det finns gränser!
Hon Kanske det!
Den tredje Jaja. Tänker du stanna?
Hon Vet inte. Jag måste tänka. Jag är trött.
Den tredje Trött! Vem fan är inte trött! Här har jag väntat. Jag är skittrött!
Hon Har du druckit?
Den tredje Vad ska man göra? Jag har varit orolig.
Hon Typiskt män. Ni kan inte vara ensamma en sekund utan att ni måste dricka.
Den tredje Tja. Vad vet du om det. Du har väl aldrig varit man.
Hon Nej, men druckna män har jag upplevt för många gånger.
Den tredje Jag gör som jag vill. Jag är vuxen.
Hon Vuxen. Ha! Vuxna män...

- Den tredje Ja! Kör inte om den valsen. Ni kvinnor vet ingenting om hur vi har det! Jag försöker leva! Gör det du med.
- Hon Kanske det! Jag vill bara veta. Förlåt mig. Jag tycker om dig, men ovissheten tär mig.
- Den tredje Kom. Kom, ta på mig. Jag kanske inte är din drömprins, men jag kan lindra dina smärtor. Fan, jag är ju massör. Låt mina händer ge dig lindring. Jag kan smörja dig i oljor som får dig att vrida dig av njutning.
- Hon Inte oljor. Du vet att oljor ger mig eksem.
- Den tredje Du fantiserar. Oljorna gör dig gott.
- Hon Sluta! Kom. Håll om mig. Ta på mig, men förstå mig. Jag är vingklippt.
- Den tredje Jag vet. Förlåt. Vill du äta något?
- Hon Nej. Kom hit. Vet du? Jag funderar på att resa tillbaka ...
- Den tredje Nej. Inte igen. Vad ska du hitta där Du har varit där för många gånger redan. Vad fann du? Ingenting!
- Hon Sch. Jag vet bättre nu. Vi är vuxna. Sa du inte det?
- Den tredje Jag sa att jag är vuxen. Vad det gäller dig vet jag inte.
- Hon Kom hit. Håll om mig. Det är svårt att vara vuxen. Vet du egentligen vad det innebär?
- Den tredje Snälla du. När jag sköt barn och kvinnor. Jag såg deras liv rinna ut i meningslöshet. De bad mig om nåd. De blottade sig för att skydda sina barn. Var inte jag vuxen då? När jag lät de dö. Mina kulor gav de nåd. Jag hade inget att välja på. Vuxet mördande eller .....Jag såg min bästa vän. Han vände de ryggen. Han är död. Huvudet lossnade från kroppen. Nåd! Nåd! Ge mig nåd. Ge mig mitt liv tillbaka.
- Hon Du och jag är lika. Vi är avskräde från de rikas lekstuga. Det är sådana som du och jag som räddar världen.
- Den tredje Det är möjligt, men vad hjälper det oss? Jag älskar dig. Jag vill leva med dig, men jag vill inte leva med en zombie. Jag vill leva med en levande kvinna, som lever här och inte i ett förflutet.
- Hon Jag vet, men det är inte så lätt. Det förflutna lever i mig som om det var nu. Han...Förlåt..
- Den tredje Han. Han. Han.
- Hon Ja, han. Han lärde mig leva. Han lärde mig det som du nu njuter.

Den tredje Njuter! En annan mans skrik genom en kvinna som gräver i sin historia som en hemlös i en container. Vad tror du att du hittar?

Hon En brunn. En brunn av förtvivlan. Längtan. Jag längtar.

Den tredje Jag längtar. Efter dig. Inte honom. Jag längtar efter dig som du är när du lever. Inte ditt döda förflutna. Lev! För min skull. För våra barn.

Hon Ja visst. Jag är en brunn. En brunn av förtvivlan. Förtvivlan är mitt fadersarv, förtvivlan skänktes mig av min moder, men jag har också sett något. Vid horisonten av våra liv. Där finns den och är ett fokus för all vår förtvivlan. Utposten. Har du upplevt längtans sista utpost? Har du det?

Den tredje Ja.

Hon Har du?

Den tredje Ja.

Hon När då?

Den tredje Jag var där när öknen var som torrast. Vi gick där med våra fjuttiga AK-7:or. Vi skulle pensla ut fienden som våra mammor piskade sina mattor. En vardagssyssla.

Hon Jag vet.

Den tredje Nej. Du vet inte. Du har hört, men du vet inte. Vi stod där och fienden var en fågel. En fågel av stål och uran. Vi sköt och sköt. På vad? Ett luftspöke. Fåglarna regnade döden över oss och vi kunde bara skrika - Skrika ut vår vanmakt. För vi nådde inte. Vi nådde inte.....

Hon Jag vet. Vi når aldrig. Det är inte oss förunnat. Vi är fel sort.

Den tredje Vi nådde inte. I infernot som uppstod stod jag helt plötsligt alldeles stilla. Jag såg mina vänner skrika, brinna, dö. Ljuden försvann, som i drömmar Helt plötsligt upplevde jag att jag stod vid längtans sista utpost. Jag längtade bara efter livet. Du är livet.
Nu har jag dig, eller kanske hade?

Hon Du har mig, men du måste lära dig att förstå mig, likaväl som du måste lära dig att förstå dig själv.

Den tredje Men, om han kommer tillbaka? Om han lever. Vad gör du då?

Hon Han kommer inte, men han lever bara i mina drömmar. Jag möter honom när jag vill.

Den tredje Är han arg på mig?

Hon Nej. Han förstår, men han lider. Var är barnen?

Den tredje De är hos min mamma.

Hon En mamma. Det är värdefullt.

Den tredje Min mamma är värdefull. Din mamma är död. När hon levde hade hon ett värde, men inte för dig.

Hon Du är en fantastisk spillra.

Den tredje Det är jag, men vad är du? Du jagar ett pris som bara djävulen kan betala.

Hon Just det. Låt honom betala. Hans skuld är monumental.

Den tredje Visserligen. Men vem betalar? Inte Han. Vi!! Vi betalar hans skulder. Ständigt! Han bryr sig lika mycket om oss, som katten om råtten. Han har råd att köpa sig fri från straffet, men vi.

Hon Jag vet, men slutar vi tro. Slutar vi kämpa. Vad är då livet värt? Våra barn. Ska de växa upp i tron att de är maktlösa idioter! Ska de tro att vi inget kan!

Den tredje Vi kan, men med döden som bäste vän. Jag vill leva med mina barn. Jag har sett för många dö. Barn! Barnen leker. De leker oss!

Hon Nej! Det får de inte göra! Stoppa dem! De måste leka andra lekar. Nya lekar.

Den tredje Det är för sent. Barnen är det du är.

Hon Det måste finnas en väg, en lösning. Någonting som befriar barnen! En väg...ett monument...människor...ahh...ahhh...ahhh...

Den tredje Hallå! Vakna! Vart tar du vägen! Dö inte!

Hon Jag dör inte. Jag flyger. Jag dör! Ja!

Den tredje Nej!

Hon Jo! Glöm inte att märka barnens kläder...

Den tredje Vänta!..Stanna!...Är kriget över? Ditt krig, och mitt krig, som kostade våra liv. Jag drömmer ibland att vi är sexton år igen. Att vi fick en chans till. Jag minns, minns dig. Du klev in i vårt klassrum, med en självklar elegans. Du var rik. Din pappa var boss. Vi, va fan, vad var vi? Byket i bakre delen av klassrummet. Vi satt där och glodde när du kom. Jag vet inte var det bultade värst, i byxorna eller i bröstet. Du var något nytt. Kaxig, självständig, vacker, du tittade på oss som om du sett en flock får. Du såg på oss med vänligt iskallt förakt. Som man gör i din klass. I mitt sociala skikt behandlade vi flickorna som boskap. Jag skäms när jag tänker på det. I dina ögon blev vi boskapen. Du gjorde oss förlägna. Du pekade på oss

och sa att vi var förlorare. Du hade rätt. Vi förlorade, men du förlorade också. Du trodde du kunde rädda oss. Du trodde du var osårbar, som alla tror i eliten, men då får man inte förråda de sina. Jag älskade dig, du såg inte mig. Tills den dan jag hittade dig i spillror. Du började följa mig som en hund. Jag hatar hundar, för de vill vara som vi och vi är inte värda det. Nu är jag din hund, eller var, ska jag begrava dig? På hundkyrkogården? Vet du, jag funderar på att..

12

Hon Jag är här nu.

Han Jaså.

Hon Är du inte glad?

Hon Glad? Jag vet inte. Är du glad?

Hon Överlycklig. Äntligen är alla band lösta. Jag är fri. Jag är hos dig.

Han Hos mig? Jag ser dig inte. Jag bara anar dig.

Hon Det gör inget. Jag är hos dig.

Han Barnen?

Hon Vi har inga barn.

Han ...men du har.

Hon Inte med dig.

Han ...men du har barn. De behöver dig.

Hon Jag kan inte ge dem något.

Han Ge dem framtiden.

Hon Framtiden?

Han Deras framtid.

Hon Jag vill inte. Jag vill vara med dig.

Han Jag offrade mitt liv för dina barn. Lev du med dem ...och honom.

Hon Aj, det gör så ont. Som om någon sliter livmodern ur min kropp.

Han Liv, moder. Skynda dig.

Hon Jag älskar...Jag skyndar...Jag kommer ...Jag....

13

Den tredje ...Vi är alla förrädare. I vår egen litenhet. Vad skulle vi ha gjort om vi fick en andra chans. Förmodligen detsamma. Hade jag blivit soldat? Vet inte. Hade du klivit ned från tronen för att tvätta våra fötter? Antagligen. Han. Hade han klivit ned från sin tron för att gå i krig för de fattiga. Tja, troligen. Vi är besatta...Gode gud. Du lever!

Hon Lever? ...Kanske....Värm mig.

Den tredje Stanna. I alla fall tills barnen blir stora.

Hon Jag stannar.

Den tredje Jag ska vårda dig! Ta hand om dig!

Hon Visst. Jag litar på dig. Du är min man.

Den tredje Tack.

© 2002 Sven Wagelin-Challis

